

Ú V O D.

Milí čítajúci bratia!

Dnes si v úvode pohovoríme o začiatkoch...."nových" rokov-školského, občianskeho i kresťanského a trochu sa nad nimi zamyslíme. 1.septembra, je myslím, k tomu dostatočný dôvod. Zdalo by sa, že to nie je potrebné, veď je to tradícia založená generáciami dávno pred nami. Ale nezdá sa vám, že skôr "svätíme" svetské tradície? Napr. aktuálna téma-1.september. Kečáme o nom, nadávame naň, bojíme sa ho.... Nevyčerpatelná téma na ktorúkoľvek debatu v ktorúkoľvek hodinu. Alebo taký začiatok občianskeho roku - prakticky deň pred ním - Silvester.... Ústredné ~~kaže~~ heslo?! Pije a vystrája celá rodina - hlavne mlad /veď sme Slovač/ a aspoň mesiac-dva máme o čom rozprávať, ohovárať a smiať sa, hoc sem-tak by sme mali vlastne plakať... Na začiatok kresťanského roku si však "cez rok" málokto spomenie. Načo aj? Skoro žiadna duchovná príprava neexistuje. Čo by ste, milí bratia, povedali na to, keby sme tieto tradície-sviatky, svetské i kresťanské trochu posvätili? K tomu nám môžu poslúžiť rôzne obete/napr. pôst raz do týždňa/, sebazáporý/Napr. Keď idem niekoho "ohovárať", tak budem rozprávať iba o jeho dobrých vlastnostiach/, modlitby/napr. modliť sa za obrátenie susedov - že je to nemožné? Boh je predsa Otcom nemožností!!!/atď. Skúsme to, za pokus to rozhodne stojí a určite nám to i veľmi pomôže. Tak teda srdečné: "Pán Boh pomáhaj!"

" Ž I V O T O P I S " P A N N Y M Á R I E

8.septembra si pripomenieme narodeniny Panny Márie. Na stránkach nášho "plátku" nám "sama" prostredníctvom mojej fantázie vyrozpráva svoj príbeh, pridržiavajúc sa evanjelia a tradície. /Ma mička, odpusť mi moju odvalu. Verím, že sa nenahneváš na svoje dieťa, ktoré to myslí dobre a robí to z lásky k Tebe/.

Životopis.

Ja, dolu podpísaná Panna Mária, narodená v Nazarete 8.septembra, 16 až 18 rokov pred narodením môjho milovaného Syna, potvrdzujem, že všetky konkrétne údaje obsahujúce tento životopis, sú pravdivé, ako to učí sv. učiteľský úrad Cirkvi.

O mojej mladosti a detsve nemáte veľa správ. Niečo sa dozvedáte iba z tzv. apokryfov /apokryfy - sú to podvrhnuté spisy, ktoré vytvorili starokresťanskí autori, podpisujúc sa menami apoštolov, napr. Tomášovo evanjelium. Existuje ich niekoľko desiatok, nie sú však Cirkvou uznané ako kanonické, lebo okrem vieroučných rozporov obsahujú aj prímes legiend, mágie, atď. - pozn. autora/.

Jeden takýto apokryf z 2.storočia - Jakubovo evanjelium - hovorí, že moji rodičmi boli Joachim a Anna. Sv. Cirkev prijala osoby s týmito menami za mojich rodičov, na menách ostatne nezáleží, dôležité je, že to boli hlboko veriaci rodičia, ktorí ma viedli k vrúcnej láske k Bohu a k blížnemu, za čo im ďakujem. Často, keď som skončila prácu v domácnosti, kľakla som si v komôrke a s oddanosťou akou je shopné len ženské srdce, som šepkala: "Milovaný Bože, odovzdávam sa Ti celá, zhliadni na svoju služobnicu a urob s ňou čo chceš." Čoskoro som mala 18 rokov, to je pre orientálne dievča vek dospelosti a teda vydaja. Túžila som mať dieťa, nielen kvôli tomu, aby sa uchoval rod, ale i kvôli tomu, že každá žena v Izraeli verila, že sa z nej podľa predpovede prorokov /Izaiáš/ narodí Spasiteľ, ktorý obnoví slávu Jeruzalema. Ano, i ja som si myslela, že to bude kráľ v politickom

slovavýzname. Až anjel mi oznámil, pravé poslanie Syna... Páčil sa mi Jožko od susedov, pekný, mladý tesár. Dojímal ma na ňom zmysel pre spravodlivosť a veľká dôvera v Boha. /Evanjelisti, trochu sa hnevám na vás, že ste o ňom nezachovali viacej správ./ Naša láska by asi mala klasický priebeh, keby sa nebola udiala tá podivuhodná udalosť.

25. marca sa mi zjavil anjel a oznámil, príjmem Božieho Syna. Trochu som sa naľakala, anjel ma však ubezpečil, že je "Pán" so mnou /Lk 1, 26-38/. Mnohé z toho som nepochopila, až časom, keď som v rozjímaní zachovávala všetko v srdci /Lk 2, 51/, postupne som začala žiť v Božích sférach. Preto snáď pri zjavení prišla aj moja naivná otázka: "Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám!" /Lk 1, 34/. V tej chvíli ma napadla myšlienka, /a sv. Augustín to dobre vystihuje/ ktorá ovplyvnila celé moje životné rozhodnutie, totiž žiť v ustavičnom panenstve.

2. júla, v pokročilom štádiu tehotenstva som sa vybrala z Nazaretu asi do 15 km vzdialenej osady Ain Karim/Karem/, aby som tu navštívila svoju príbuznú Alžbetu /Lk 1, 39 - 56/. Chcela som sa jednak potešiť s príbuznou a tiež si overiť slová anjela, ktorý predpovedal Alžbete dieťa, napriek jej pokročilému veku. Predsa len malé pochybnosti v mojom srdci hľadali, veď anjel sa nezjavuje každý deň. Príbuzná ma privítala pozdravom, ktorý rozfúkal všetky mráčiky. Vtedy zostúpil na mňa Duch Svätý A hoci som nikdy nepísala verše, zrazu sa mi chcelo osláviť a poďakovať Pánovi básnou. Tak vzniklo podľa vašich exegetov najkrajšie novozákonné veršované vyznanie lásky - Magnifikát /Lk 1, 47 - 56/. Ostala som s Alžbetou koro do pôrodu, t. j. 3 mesiace. Moje tehotenstvo bolo už príliš viditeľné, mala som obavy - čo Jožko? čo naši? Odovzdala som však svoj život Otcovi, "On je moja skala, moja spása, môj hrad.... /Žalm 62/

Dievča, ktoré žilo v Izraeli nečisto, bolo často tvrdo potrestané, mnohokrát takú i ukameňovali. Jožko o tom vedel, bol však správny chlapec, veril mi, poznal ma ako dobré dievča. Veď sme sa tak často, keď sme mali rande, spolu modlievali za šťastné manželstvo, za udržanie čistoty. Bola to preňho iste veľká bolesť, nechcel sa mi však pomstiť, rozhodol sa tajne ma prepustiť. /Mt 1, 18 - 24/ Vo sne mu anjel zjavil pravdu, tak sa malo splniť Písmo, podľa ktorého sa mal Mesiáš mal narodiť z rodu Dávidovho a Jozef, adoptívny otec, pochádzal práve z tohoto rodu. Oj, deti, keby ste tušili, koľko strachu som vtedy o budúcnosť Dieťaťa a o svoj život prežila. Ale okrem bolesti a strachu boli tu aj nádherné chvíle materstva. Keď som Ježiška ešte nosila, tichúčko som mu pod srdcom rozprávala o vás, o bolestiach sveta a prosila som za vás. Toľkokrát mi i odpovedal kopkaním, tlkotom srdca, že ma to naplňovalo radosťou, akú som už viac na zemi za Jeho účinkovania nezažila.... A bola svadba.... Rodinnú idylku narušil rozkaz cisára Augusta. Kvôli lepšiemu prehľadu pri vyberaní daní a tiež kvôli počtu prípadných regrútov, nariadil sčítanie obyvateľov. Bola to však nezvyčajná udalosť, že sa od toho času zaviedol letopočet /Lk 2, 1 - 20/. Každý mal odísť do mesta odkiaľ pochádzal. Tak sa vyplnilo proroctvo, že sa Spasiteľ narodí v Betleheme. Keď sme prišli do mesta, všetky nocľahárne boli obsadené, poradili nám odísť za mesto - do maštale. Vaša liturgia Vianoc je veľmi krásna, ale úplne zakryla tú biedu, v akej prišiel môj Syn na svet. Chcela som pre svoje Dieťa to najlepšie, a On sa narodil na slame, uprostred zvierat a pachu hnoja. Stalo sa to podľa tradície, 24. decembra o polnoci. 8 deň po pôrode zobral Jozef Ježiša na obriezku. Bol to bežný zvyk rozšírený u orientálcov, ale Boh ho prostredníctvom praotca Abraháma povýšil na zmluvu /Lk 2, 21/. V tom čase som nemohla vychádzať medzi ľudí, Lebo podľa Mojžišovho zákona som bola 40 dní "nečistá", Keby som bola porodila dievčatko trval by tento zákaz 80 dní. Po 40 dňoch sme spolu s Jozefom priniesli očistnú obeť v chráme /Lk 2, 22/. Boli sme chudobní, preto sme priniesli pár hrdličiek, bohatí tí mali doniesť baránka. Kniha Exodus a Numeri prikazovala všetko prvorodené obetovať Hospodinovi a tak bol môj Syn zasvätený. Tu som zažila nie príliš príjemný zážitok. Do chrámu prišiel starček Simeón, ktorý mal podľa predpovede umrieť, až keď uvidí Mesiáša /Lk 2, 25 - 31/. Predpovedal môjmu Synkovi veľkú budúcnosť, ale i utrpenie, ktoré ma naplnilo bolesťou i strachom o Dieťaťko. Trošku sa mi ulávilo, keď som počula chvály prorokyne Anny. Bývali sme stále v Betleheme, ale už u našich príbuzných. Tu nás našli 3 mu drci, ktorí sa prišli pokloniť môjmu Synovi. Prišli na základe zvláštneho astronomického zjavy, tzv. konjukcie, t. j. keď sa 2 planéty alebo hviezdy

dostanú do veľkej blízkosti. V tomto roku to bola konjunkcia Jupiter-Saturn v súhvezdí Rýb. Židovskí astrologovia verili, že pri tejto konjunkcii príde na svet Spasiteľ. Váš astronóm Kepller v roku vypočítal, že môj Syn sa narodil 7 r. pred Kr., lebo v tomto roku sa objavila konjunkcia J.-S. v súhvezdí Rýb až 3x, poslednýkrát 4. XII. v 7 r. pred Kr. Teda nie je celkom pravda, že váš občiansky rok je aj výročím narodenia môjho Syna, to však nie je chyba evanjelia, ale jedného vášho nepozorného mnícha, ktorý sa pri výpočtoch letopočtu Ježišovho narodenia pomýlil. Také je teda Tajomstvo "hviezdyktorá sa zjavovala a mizla po ceste mudrcov. Mudrci nás však hľadali na nesprávnom mieste, na dvore hrozného kráľa Herodesa /Mt 2, 1 - 23/. Kráľ Herodes bol znepokojený, dotkli sa jeho achylovej päty, Mal strach o trón, už predtým dal kvôli tomu zabiť 3 vlastných synov. Informoval sa u mudrcov a kňazov, ale veľa sa o mojom Synovi nedozvedel. Mudrci sa mali vrátiť a oznámiť podrobnosti, anjel ich však poslal domov inou cestou. I my na základe sna môjho manžela sme utiekali do Egypta /Mt 2, 13-22/. Stálo nás to mnoho síl, útrap a strachu. Veď 450 km cestu sme absolvovali väčšinou cez púšť, obkolesený vládnymi žandármi. Medzitým sa mi do uší dostala betlehemska tragédia zavraždených detí. Kolko s ňou som kvôli nim preliala, ach, ako sa naša emigrácia podobala utrpeniu palestínskeho ľudu... Podľa tradície sme žili v židovskej kolónii, v osade Matariyeh. Po smrti Herodesa sme sa vrátili domov. Jožko však navrhol, aby sme už nežili v Betleheme, lebo táto oblasť bola pod správou Herodesovho nástupcu, ktorý bol rovnako surový ako jeho príbuzný. Tak sme sa usadili v Nazarete. Každoročne, ako dobrí, veriaci židia, navštevovali sme aspoň raz do roka chrám. Cesta trvala niekoľko dní. /Lk 2, 41-52/. Nikdy som príliš neobmedzovala svoje Dieta, bolo vlastne dokonalé.... preto ani sa príliš nečudujte, že sa nám v chráme stratil. Keď som mu jemne vyčítala, dal mi odpoveď, ktorá ma prekvapila. Jozef nezasiahol, hoci ako adoptívny otec mal na to právo. Bol však veľmi taktný, a azda i skôr pochopil poslanie môjho Syna, veď viete, ja som v kuchynke nemala toľko času na premýšľanie. Zato po tomto zážitku sa všetko zmenilo..... Syn dorastal, stával sa z neho tesár /Mk 6, 3/. Možno sa, deti, niekedy pozastavíte v evanjeliu nad termínom "Ježiš a jeho bratia". To by malo vylučovať moje Panenstvo.

Existujú tri výklady:

- a/ Origenes a iní starovekí vykladatelia hovoria, že môj manžel Jozef si ma zobral ako vdovec a z prvého manželstva mal deti. Toho sa pridržajú pravoslávni. Na moju obranu katolícky vykladači tvrdia, že je ťažko pravdepodobné, že by "vdovec" Jozef len tak kludne mohol cestovať hore-dole s deťmi /podľa písma 4-5 údajných súrodencov/. Napr. útek do Egypta. Chudák Jožko, čoho si sa musel "dožiť", ale nehnevaj sa na nich.
- b/ Moje protestantské/zatúlané /deti sa zas odvolávajú na /Mt 1, 24-25/, podľa ktorého som po narodení Ježiša začala s Jozefom žiť a mala som ďalšie deti. Viete si ma však predstaviť s malými deťmi "pešo" na ceste do Jeruzalema?
- c/ Vy, katolícke deti, nedopustíte na svoju Matku. Podľa vášho výkladu ide pri údajných "sestrách a bratoch Ježiša" o synonymá príbuzných /bratrancí, sesternice/, ktoré sa v Oriente tak často používajú.

Ježiš ma čoskoro po smrti Ježiša opustil a ja som mu išla nenápadne v stopách. Evanjelisti o mne píšu stále redšie, ale nakoniec, tak to má byť, veď, deti, nie ku mne, ale cezomňa k Ježišovi putujete. Najlepšie som to vyjadrila v Káne na svadbe "Urobte všetko, čo vám povie" /Jn 2, 1-12/. Pod krížom mi vás všetkých daroval /Jn 19, 26-27/ - "Toto je Matka Tvoja!" Za akú cenu som vás prijala! Ako som vtedy trpela! Passoloniho film "Matúšovo evanjelium", ktorý tento komunistický režisér venoval Jánovi XXIII., len čiastočne znázorňuje moje mučenie. Apoštoli ma po smrti, ani po najradostnejšej chvíli môjho života, t. j. pri zmŕtvychvstaní Ježiša, neopustili. Bola som i pri podivuhodnej udalosti zoslania Ducha Svätého /Sk 1, 14/. Potpm som sa podľa tradície i videní mystikov /blahosl. Katarína Emerichová/ usadila v Efeze. Tu som zomrela asi 59-ročná. Apoštoli ma tu podľa legendy pochovali, nebol však pri tom sv. Tomáš. Prišiel po 3 dňoch a chcel ma vidieť. Keď otvorili môj hrob, počuli spev anjelov, ale moje telo nenašli. Pán ho zobral neporušené do neba. Túto udalosť slávite ako najväčší mariánsky sviatok v Cirkvi. Potvrдил ho aj pápež

Pius XII., 1. novembra 1950. Moja púť sa však neskončila. Tam, kde je putujúca Cirkev, Tajomné Telo Telo Ježiša, tam som aj ja.

Z času na čas sa vám prihlásim v nejakom zjavení, ako napr. vo Fatime, aby som ohlásila buď nejakú vieroučnú oravdu, alebo dôležité posolstvo pre ľudstvo /obyčajne varovanie/. V litániách loretánskych mi dávate rôzne krásne mená: kráľovná anjelov, patriarchov, prorokov, apoštolov, mučeníkov...., čo naznačuje, že som po tie stáročia neustále v Cirkvi prítomná, že svojimi slzami a orodovaniami bojujem o vaše duše. Sv. Justín Filozof /2. stor./ ma porovnáva s Evou: kým Evina nevera priniesla ľudstvu nešťastie, moja viera a poslušnosť prispeli k spásu. Iní autori porovnávajú mňa a Cirkev. Tým, že som porodila hlavu Cirkvi, t. j. Krista, tým sa stávam Matkou jej údov. Cirkev však napodobňuje moje materstvo tým, že kázaním a krstom rodí a nesmrtelný život: dieťky počaté z Ducha Svätého a splodené z Boha. Pamätajte, dieťky, na 4 základné body týkajúce sa mojej osoby:

1. božské materstvo
2. ustavičné panenstvo
3. nepoškvrnené počatie
4. nanebovzatie

Ďakujem vám, že sa tak radi zúčastňujete púťi na moju úctu. Vždy som myslela na vás a vaše Slovensko, som pri vás stále v Šaštíne, Marianke, na Starých Horách, v Levoči, atď. Vždy som spolupracovala s Ježišom pri najdôležitejších udalostiach vykupiteľského diela a ešte spolupracujem až do skončenia sveta. Ostávam s vami.

Matka mladých, Vaša Pomocnica kresťanov, Matka božej milosti

-----
podpis

M Y V Á M.

/Uverejňujem niekoľko myšlienok, ktoré nám podáva náš brat a nový člen redakčnej rady, Roman K. Inšpirovala ho kniha R. Guardíniho: O modlitbe/.

Modlitba.

Jeden z najväčších darov Božích je vedieť sa správne modliť. Modlitba je nielen duchovnou potrebou, ale tiež i povinnosťou, námahou a premáhaním. Pre naše malé spoločenstvo je tiež veľmi potrebná. Stažujeme sa, že sme nedjednotní a roztriešení. A práve tieto rozpory v našom spoločenstve sú spôsobené nedostatkom modlitby. Mnohí sa domnievajú, že modlitba, ktorá nepochádza zo srdca, je nanič a že od nej treba upustiť. Avšak k "pravej" modlitbe sa treba dostať neustálym cvičením, ktoré je sprvu len utrpením a námahou. Po nejakom čase však začína prinášať ovocie. Keď napr. chceme mať "svaly", musíme veľa cvičiť, upraviť životosprávu a mať trpezlivosť, výsledok potom vidíme až po nejakom čase.

Neoddeliteľnou súčasťou modlitby je príprava. V nej sa treba odpútať od všetkých pozemských márností i od seba samého a sústrediť sa na veci Božie. Je to jedna z najťažších častí modlitby. Ak sa nám to podarí, stáva sa už samotná modlitba duchovným zážitkom. Dávajme si pozor pri spoločnej modlitbe, táto totiž často upadá a nie je duchovná. To je najmä preto, lebo sa snažíme poučiť druhých a nie rozprávať sa s Bohom, s Ježišom ako s bytostou, ktorá nás miluje a túži byť od nás milovaná. Tak sa stáva naša modlitba často duchovne prázdnu.

ZAMYSLENIE NAD APOŠTOLÁTOM MODLITBY

1. Modlíme sa za Latinskú Ameriku, kde sú nemalé problémy. Spomeňme si len na štáty, ako je Chile, Salvador, Nikaragua.....atď....všade ohnivá zem... revolúcia, nepokoje, prenikanie ateizmu....Mnohí veriaci v boji za sociálnu spravodlivosť sa dali strhnúť na neevanjeliovú cestu násilia. Podobne i duchovní v tejto oblasti, doslova so zbraňou v ruke bojujú za "pokrok". Neodsudzujme ich, modlime sa za nich i za vládnuce kruhy, ktoré túto biedu spôsobili. Modlime sa za ich vernosť Rímu.
2. V druhom úmysle apoštolátu modlitby si spomíname na malomocných. Dúfam, že pár suchých knižných údajov o tejto chorobe vám priblíži aspoň trochu ich utrpenie:
Malomocenstvo - lepra, je chronické infekčné ochorenie postihujúce primárne kožu a periférne nervový systém, ale aj iné orgány/sliznice, oči a kosti/. Spôsobuje ho mikrób Mycolactericum leprae. Prenos sa uskutočňuje priamym, dlhotrvajúcim, úzkym stykom s chorým na nákazlivú formu lepry. Nakazia sa najskôr mladí ľudia a deti, avšak nákazlivosť je malá. Počet chorých na svete sa odhaľuje na 12-20 miliónov. Inkubačný čas sa odhaduje na niekoľko nasiacov, až 10 rokov. Lepru rozdeľujeme na lepromatóznu, tuberkuloidnú, dimorfnú a indeterminovanú. Neliečená lepra sa končí obyčajne smrteľne, 10-20 rokov, pri liečbe je potrebná ambulantná kontrola, včasná rehabilitácia a zaradenie do vhodnej práce.

J. Hruzik: Vademecum medici

VY NÁM.

Niečo, čo stojí za to! /Spätne pohľady na "Stretnutie mládeže"./

V dňoch 23. a 24. augusta sa v novozámockom "kostolnom spoločenstve" konalo stretnutie mladých, nadšených ľudí-kresťanov, skoro z celého Slovenska. Teraz v našom "plátku" uverejňujeme niektoré postrehy našich bratov z tejto akcie:

Ronam P.-Páčila sa mi, aj keď nie veľká, ale rozmanitá účasť našich bratov a sestier. Škoda toho zlého počasia, ktoré nám znemožnilo ešte viac obohatiť náš program posedením pri táboráku.

Tibor L.-Bolo to dobré, ale mohlo to byť aj dlhšie. Priateľstvá nevznikajú tak rýchlo.....

Roman K.-Podľa môjho názoru táto akcia vyšla. Mnoho mladých bolo spokojných a veľa si z nej odniesli. Ich spokojnosť napínala i mňa. Záporom sa mi však zdalo, keď si domáci vyberali medzi účastníkmi známych a tých umiestnili vo svojich domovoch na prenocovanie. Veď všetci sme bratia a sestry a preto by sme sa mali bezprotektne vzájomne poznávať. Toto bolo vlastne heslom tohto nášho stretnutia.

Peter Z.-Môj názor na stretnutie mládeže? /Hm, hm/. Nuž, keď to robím, asi sa mi to páči. Škoda, že nevyšiel tohto roku táborák, lebo tam je predsa väčšia možnosť na zoznámenie sa, na srandu a na zábavu, a to mladých zbližuje. Veľmi sa mi to páči, keď mladí tak spontánne vyjadrujú svoje presvedčenie-svoju vieru. Mrzí ma tak trochu, že zase neprišlo veľa mladých. Bolo nás síce dost, ale zmestilo by sa raz toľko! Či to malo nejaké nedostatky? Nepočítali sme s dažďom, preto sme to nemali premyslené. Ešte myslím, že sme vlni nevyzberali adresy a preto veľa partií z vlnajška neprišlo, lebo o tom nevedeli.

Kamil /Trnava/-Názor na stretnutie mládeže?....No, trochu som sklamaný.
Nemyslel som, že budeme iba spievať/sobota večer/.
Spievať môžeme aj doma. Je to síce výborný nápad, myslím však,
že by sa dal aj lepšie realizovať priebeh. Veď v Cirkvi je
tolko problémov, napr. veriaci - kňaz, atď. Prečo, napr. ~~xxx~~
na túto ~~temu~~ nebola debata?
Nemôže zostať len pri potleskoch, treba ísť na hĺbkku.....

MY VÁM.

Blíži sa Šaštín - 86, sviatok Sedembolestnej Panny Márie /15.sept./
176 rok putovania novozámčanov do Šaštína.

ZAPOJTE SA VŠETCI !!!

Naša spoločná mama si to plne zaslúži.

"Plátok"verejnejšie.

Bratia!

Po prečítaní každomesačného "plátka" ho neodložte niekde do zásuvky,
ale dajte prečítať i rodičom, súrodencom.....Je predsa informátorom!

A na záver slová na povzbudenie:

" Ruženec je strom života, čo kriesi mŕtvych,
uzdravuje chorých a udržuje pri sile zdravých."

/ Mikuláš IV. - pápež/